

Zawsze miał nadzieję. Ksiądz Mieczysław Brzozowski. Świadectwa i wspomnienia. Red. Alina Rynio. Lublin: Wydawnictwo Archidiecezji Lubelskiej „Gaudium” 2006 ss. 401.

Jest to drugie wydanie tej pozycji, powiększone o nowe bądź uzupełnione świadectwa, które jeszcze pełniej przybliżają Czytelnikowi sylwetkę Księdza Profesora Mieczysława Brzozowskiego. Pierwsze wydanie miało miejsce w 1992 r. (ss. 280 + 16 kart dokumentów i fotografii). Ponieważ zainteresowanie pozycją było bardzo duże, a jej niewielki nakład jest już całkowicie wyczerpany, Redaktorzy – zupełnie słusznie – postanowili wznowić tę bardzo interesującą książkę.

Książka ta składa się z trzech części. W pierwszej zamieszczono „świadectwa” o Księdzu Profesorze, napisane przez 34 osoby, wśród których znaleźli się Jego przyjaciele, studenci, uczniowie, ministranci i wychowankowie. Część druga, zatytułowana „Przesłanie”, zawiera fragmenty listów, teksty kazań i homilii, zapiski z dziennika podróży, tekst Drogi Krzyżowej, teksty rekolekcji oraz fragmenty notatek zapisanych przez słuchacza rekolekcji głoszonych przez ks. M. Brzozowskiego. Części trzeciej nadano tytuł „Przeszedł, dobrze czyniąc” Zawiera ona teksty związane ze śmiercią i pogrzebem ks. M. Brzozowskiego, kalendarium Jego życia i działalności, noty o autorach oraz dokumenty i fotografie.

Te trzy części, stanowiące jedną zwartą całość, są poprzedzone „Przedmową do drugiego wydania”, napisaną przez prof. dr hab. Alinę Rynio, podziękowaniem abpa Bolesława Pylaka Zespołowi redakcyjnemu za podjęty trud związany z wydaniem niniejszej pozycji oraz słowem wstępnym Czesława Zgorzelskiego.

Niniejsza pozycja od strony formalnej stanowi poprawnie zredagowane dzieło, logicznie uporządkowane, darzące pełnym szacunkiem osoby, które zamieściły w nim swoje opracowania. Uszanowano bowiem ich sposób wypowiedzi oraz język i styl, przez co postać Księdza Profesora stała się bardziej autentyczna, a zamieszczone świadectwa nabrały większej wiarygodności. Ponadto Czytelnik na pewno zauważy, że na nowo opracowana okładka więcej mówi o głównej postaci tejże książki.

Należy podkreślić, że Redaktorzy postarali się również, aby książka ta zaprezentowała się jak najbardziej poprawnie od strony merytorycznej. Zapisane świa-

dectwa w pierwszej części, doskonale przybliżające postać Księdza Profesora, dobrze przygotowują Czytelnika do odbioru Jego przesłania (część II), a w końcu, tego wszystkiego, co było związane z Jego drogą do wieczności (część III).

W świetle „świadczeń” i pozostałych dokumentów ks. M. Brzozowski ukazuje się jako doskonały wzór człowieka wrażliwego na ludzkie sprawy, bezinteresownie życzliwego, wzór kapłana, ojca, przewodnika duchowego i mistrza na drodze wiary, patrioty, naukowca, odważnego kaznodziei, który na co dzień – zgodnie z sodalicyjnym hasłem – „siał miłość wśród burzy i klęsk”. Z jego osobowości, opartej na fundamencie miłości do Boga, promieniowała wielka radość, jasność umysłu i pogoda, słoneczny uśmiech, otwarcie się na innych ludzi i pełne dla nich oddanie oraz nieprzywiązywanie się do dóbr materialnych. Jego życie było „organicznie” ukierunkowane na wspólnotę. W każdym spotkanym człowieku szukał dobra, co mobilizowało, zwłaszcza opornych na dobro i zbuntowanych, do podejmowania pracy nad sobą oraz reformowania swojego życia. Cechowała Go jeszcze wyjątkowa delikatność, optymizm, radość życia, poczucie humoru, dobroć i łagodność. Był to po prostu „Homo Dei” – „Boży człowiek”.

Podsumowując, należy podkreślić, że Ksiądz Profesor Mieczysław Brzozowski jest wprost idealnym świadkiem wierności Bogu i człowiekowi, świadkiem, jakiego potrzebują czasy współczesne. Dlatego, zgodnie z zasadą „verba docent, exempla trahunt”, przybliżanie – szczególnie ludziom młodym – tak wspaniałego wzoru osobowego, jakim był szlachetny, dobry, skromny i wielki Ksiądz Mieczysław, jest nie tylko potrzebne, ale jest wprost naszym obowiązkiem. Takie też zadanie ma do spełnienia ta cenna pozycja. I dlatego należy się wdzięczność Redaktorom drugiego wydania książki, a nam pozostaje nadzieja, że ten ogień, jaki zapalał ten dobry Człowiek, będzie płonął w wielu sercach gotowych do służby Bogu i ludziom.

Ks. Władysław Głowa
Instytut Teologii Pastoralnej KUL